

Kolūkiet! Lalkas ruošti
šienapiūtei. Ar gerai
prižiūri pasėlius?

**Klojimai kiauri,
šienapiovės rūdija**

Plačiai išsidriekusi
žaliuoja vešlios „Ki-
birkštės“ kolūkio lan-
kos. Kiekvienais metais
kibirkštiečiai turi visas
galimybes apsirūpinti
gerais pašarais, tačiau
ne visada jas reikiamai
išnaudoja ir atsilinka
taip, kad ne visos pievos
lieka nušienautos. Dėl
tos pačios priežasties
kolūkis nespėja pasiga-
minti ankstyvojo siloso
bei vitamininio šieno.

Kaip gi šiemet kibirkš-
tiečiai galvoja organi-
zuoti šienapiūtės dar-
bus?

Kalbantis su kolūkio
brigadininkais, eiliniams
kolūkiečiams, peršasi iš-
vada, kad „Kibirkštyje“
neskubama, gyvenama
nusiramino nuotaikomis.
Jau vien tai, kad
visi brigadose esami
klojimai stovi su kiau-
rais stogais, su sugriu-
vusiomis durimis, o kai
kurie su aplūžusiomis
sienomis, rodo kibirkš-
tiečių nerūpestingumą.

NORS ŠIANDIEN Į LANKAS

Šiais metais „Tarybi-
nio artojo“ kolūkio žem-
dirbiai šieną džiovins
vien žaiginiuose. Tam
reikalui statliai jau pa-
darė 220 porų žaiginių.
Kolūkio statybininkai
baigia statyti didelį nau-
ją klojimą, sutaisė senų
daržinių stogus. Kolūkio

šaltkalvis A. Gogelis ir
kalvis Č. Sriubas jau
atremontavo 5 šienapio-
ves ir 4 arklinius grėb-
lius. Kolūkiečiai apsirū-
pino dalgiais, grėbliais
ir kitu rankiniu inven-
toriumi. Nors šiandien
jie gali eiti į lankas.

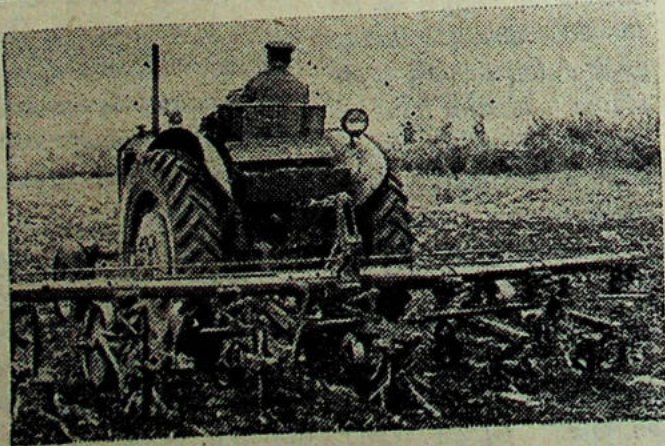
R. EIDUKAITĖ

Piktžolė dirvoje — nuostolis kolūkiui

Šiais metais piktžolė-
čiai vasarinėmis grūdi-
nėmis kultūromis apsėjo
200 ha žemės ir įsipa-
reigojo išauginti didesnę
derlių, negu pernai.
Graziai sužaliavo vasa-
rojus, tačiau pasėlių plo-
tuose subuvojo ir piktžolės.
Nors kolūkio agro-
nomas Strigūnas mėgi-
na įrodinėti, kad pasė-
liai nepiktžolėti, bet tik-
rovė rodo ką kita. Mie-
žių, kviečių ir avių pa-
sėlius stelbia piktžolės,

bet kolūkiečių laukuose
nematyti. Piktžolėti ir
kukurūzų plotai. III-je
laukininkystės brigado-
je piktžolės naikina tik
vienas grandininkas J.
Siaučius.

Laukininkystės briga-
dų brigadininkai, neįver-
tindami kovos su pikt-
žolėmis svarbos, daro
didelę žalą. Reikalinga
tuoj pat pradėti piktžol-
ių naikinimą, nes tik
švarūs pasėliai duos ge-
rą derlių. J. Pajarskas

CECENŲ-INGUSŲ ATSR. Respublikos laukuose
sužaliavo saulėgrąžos, kukurūzai, cukriniai runkeliai
ir kitos kultūros. Kolūkliai ir tarybiniai ūkliai pradėjo
pasėlių priežiūros darbus.

Nuotraukoje: saulėgrąžų kultūravimas „Puti-
k komunizmui“ kolūkyje, V. Baldalovo (TASS) nuotr.

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1959 m.

birželio

4 d.

Ketvirtadienis
Nr. 45 (1028)

KAINA 15 KAP.

EINA NUO 1948 M

LIETUVOS KP CENTRO KOMITETE IR LIETUVOS TSR MINISTRŲ TARYBOJE

Dėl priemonių šienapiūtei ir ankstyvajam silosavimui tinkamai atlikti kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose

Lietuvos KP Centro Komitetas ir Lietuvos TSR
Ministrų Taryba savo nutarime pažymėjo, kad respub-
likos žemės ūkio darbuotojų prisilmtų socialistinių įsi-
pareigojimų didinant gyvulininkystės produktų gamy-
bą įvykdytas visų pirma priklausys nuo to, kiek ir
kokių bus išauginta ir paruošta gyvuliams pašarų.

Praeitais ir ankstesniais metais daug buvo trūku-
mų ruošiantis ir vykdant šienapiūtę. Kasmet buvo už-
vilkinami šienapiūtės bei ankstyvojo siloso raugimo
darbai. Maža buvo paruošiama vitamininio šieno. Vė-
lai nuplautas šienas būna sumedėjęs, žymiai mažesnis
yra jo baltymingumas, vitaminingumas ir bendra pašar-
inė vertė.

Didelius nuostolius kolūkliai ir tarybiniai ūkliai
iki šiol turėdavo dėl primityvaus šieno džiovavimo ant
žemės. Ruošdamiesi šių metų šienapiūtei, visi Biržų
rajo kolūkliai pasigamino pakankamai žaiginių šie-
nų džiovintų. Daug dėmesio šiam progresyviui šieno
džiovinimui pasirodė skiria Pasvalio, Panevėžio, Kė-
dainių ir eilės kitų rajonų kolūkliai bei tarybiniai
ūkliai. Tačiau daugelis kolūkių ir tarybinių ūkių ir
šiemet nesirūpina iš anksto pasigaminti reikiamą kie-
kį žaiginių.

Sultingųjų pašarų gamyboje svarbus vaidmuo
tenka ankstyvajam silosui. Tačiau praeitais metais dėl
organizacinių trūkumų tam nebuvo pilnai panaudota
laukų, pelkių, paupių, paežerių ir pamiškių augmenija.

Lietuvos KP Centro Komitetas ir Lietuvos TSR
Ministrų Taryba įpareigojo partijos rajonų komitetus,
rajonų vykdomuosius komitetus, kolūkių pirmininkus
ir tarybinių ūkių direktorius patikslinti šieno ir žalos
masės poreikius kiekvienam kolūkyje ir tarybiniame
ūkyje ir pagal tai išskirti šienavimui, ganymui ir ža-
liajam pašarui daugiametį bei vienamečių žolių ir
pievų plotus, užtikrinti, kad kiekvienam sąlyginiam
galvijui būtų paruošta žiemai ne mažiau kaip po 15
centnerių šieno. Būtina taip pat numatyti, kad šienų
būtų aprūpinti ir kolūkiečių gyvuliai.

Daugiametį žolių pasėliuose iš anksto reikia nu-
matyti palikti sėkliai tokio dydžio sklypus, kad iš jų
gautų sėklų visiškai užtektų ateinančių metų sėjai
pagal sėjomainas, o taip pat kultūrinėms pievoms bei
ganykloms apsėti ir pereinamiems sėklų fondams su-
daryti.

Kolūklams ir tarybinėms ūklams rekomenduojama
didžiąją raudonųjų dvizolių dobilų dalį palikti
sėkliai iš pirmosios žolės, o likusioje dalyje, kur ant-
roji žolė bus paliekama sėkliai, pirmąją žolę būtina
nuplauti prieš dobilų žydėjimą. Reikia užtikrinti, kad
sėklinių dobilų pasėliai nebūtų užteršti brantais, imtis
priemonių kovai prieš dobilinių straubliukų. Ypatinę
dėmesį reikia skirti tam, kad būtų išauginta kuo dau-
giau baltųjų ir rausvųjų dobilų, plevinės ir pelkinės
miglės bei kitų plevinių ir ganyklinių žolių sėklų.

Zemės ūkio ministerija, partijos rajonų komitetai
ir rajonų vykdomieji komitetai įpareigoti nedelsiant
organizuoti kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose šiena-
piūvių ir kito šienavimo inventoriaus patikrinimą ir
jo paruošimą darbu, įsigyjant trūkstamą inventorių
prekybos organizacijose.

Reikia užtikrinti, kad kolūkiuose ir tarybiniuose
ūkiuose artimiausiu laiku būtų suremontuotos darž-
inės ir paruoštos pašarams laikyti, o kur galima, orga-
nizuoti naujų daržinių statybą.

Vieną svarbiausių darbų ruošiantis šienapiūtei yra
pasigaminti kiekvienam kolūkyje ir tarybiniame ūkyje
tiek žaiginių, kad jų užtektų visam šienui išdžiovinti.
Kolūkių valdyboms rekomenduojama nustatyti kiekvie-

nai brigadai žaiginių gamybos užduotis ir kontroliuoti,
kaip jos vykdomos.

Prieš šienapiūtės pradžią kiekviename kolūkyje,
tarybiniame ūkyje ir kiekvienoje brigadoje būtina su-
daryti ir apsvastyti šienavimo darbų planus, numa-
tant maksimaliai panaudoti kolūkių, tarybinių ūkių ir
RTS turimą šiam reikalui techniką.

Šienapiūtę reikia pradėti varpinių žolių žydėji-
mo pradžioje ir užbaigti per trumpiausią laiką. Vita-
mininiam šienui skiriamos ankštinės žolės turi būti
nupiautos butonizacijos pradžioje, o varpinės — prieš
žydėjimą. Iš anksto reikia numatyti plotus, kuriuose
bus plaunamas atolas. Juos nušienauti reikia visų
pirma.

Partijos rajonų komitetai ir rajonų vykdomieji
komitetai, kolūkių pirmininkai ir tarybinių ūkių direk-
toriai turi užtikrinti, kad kiekvienam auginamam ver-
šeliui būtų pagaminta ne mažiau kaip po 2,5 cent-
nerio vitamininio šieno. Taip pat reikia pakankamai
pagaminti vitamininio šieno, iš kurio būtų gaminami
šieno miltai kiaulėms šerti.

Vitamininiam šienui pirmiausia reikia naudoti
liucerną, dobilus ir seradėlę, o taip pat kultūrinių bei
geresnių natūralių užliejamų pievų žolę. Šieno milams
gaminti kiekvienas kolūkis ir tarybinis ūkis privalo
laiku paruošti universalius pašarų smulkintuvus.

Partijos rajonų komitetai ir rajonų vykdomieji
komitetai įpareigojami užtikrinti, kad šiais metais
kiekviename karve būtų paruošta ne mažiau kaip po
10 tonų siloso, ūkių vadovams rekomenduojama iš-
naudoti visas galimybes, kad būtų užaugta kuo dau-
giau ankstyvojo siloso.

Kiekvienam kolūkiui ir tarybiniam ūkiui reikia
nustatyti ankstyvojo siloso paruošimo užduotis, numa-
tant tam reikalui panaudoti visų pirma pelkių, paupių,
paežerių, pamiškių ir pagriovių jauną augmeniją,
nesunaudotas žalias pašarus vienametes žoles bei
nenuėstą kultūrinių ganyklų žolę.

Reikia užtikrinti, kad ankstyvasis silosas būtų
tinkamai užaugamas ir laiku užpajamuojamas. Arti-
miausiu laiku turi būti baigtos remontuoti siloso ka-
poklės, tranšėjos, bokštai ir kiti įrenginiai bei pasta-
tyti ir įrengti nauji.

Kolūkių valdyboms rekomenduojama ankstyva-
jam silosui raugti ir vitamininiam šienui ruošti suda-
ryti nuolatines kolūkiečių brigadas, įtraukiant į jas
ir gyvulininkystės fermų darbuotojus. Kolūkiečiams,
aktyviai dalyvaujantiems šienavimo darbuose, o taip
pat ruošiantiems vitamininį šieną ir ankstyvąjį silosą,
sistoma mokėti papildomą atlyginimą, skirti premijas.
Kolūkiečiams priklausanti šieną išdavinėti tik užba-
gus šienavimą ir sukravus šieną į daržines bei sirtas.

Kolūkių ir tarybinių ūkių vadovai, o taip pat
rajonų partinės bei tarybinės organizacijos turi užtik-
rinti, kad paruoštas ir suvežtas į vietas šienas ir už-
raugtas silosas būtų tuojau užpajamuojami ir tinkamai
laikomi. Reikia ryžtingai kovoti su šieno grobstymu
ir imtis priemonių, kad šienas savaime neužsidėgtų.

Kolūkliai turi dar šienapiūtės pradžioje įvykdyti
šieno pardavimo valstybei užduotis.

Lietuvos KP Centro Komitetas ir Lietuvos TSR
Ministrų Taryba įpareigojo partijos rajonų komitetus,
ir rajonų vykdomuosius komitetus organizuoti kol-
ūkiečių ir tarybinių ūkių darbininkų tarpe socialisti-
nį lenktyniavimą už tai, kad visi šienaujami plotai
būtų laiku nušienauti, kad šienas būtų džiovinamas tik
ant žaiginių ir laiku suvežtas į daržines, o taip pat
už tai, kad būtų užaugta kuo daugiau ankstyvojo
siloso.

Septynmečio keliu į naują pakilimą

(„Paryžiaus Komunos“ kolūkiečiai septynmečio planą įvykdys per 5 metus)

„Paryžiaus Komunos“ kolūkis buvo labiausiai atsilikęs rajone. Prieš metus jam pradėjo vadovauti pirmininkas E. Kostinas. Naujoji valdyba daug geriau organizuoja darbus, ir žmonės nugalėto atsilikimą. Nors kolūkiečiai dar nedideli, bet jie nuolat auga. Nėra abejonės, kad per septynmetį kolūkis įžengs į milijonierių gretas.

Siame puslapyje kolūkiečiai pasakoja apie savo darbus ir planus.

Trečius metus dirbu traktorininku savo gimtajame kolūkyje. Iš patyrimo įsitikinau, kad mechanizuotai dirbtose dirvose gaunamas geresnis derlius. Dėl to visus žemės ūkio darbus stengiamės atlikti mašinomis. Iš rudens traktoriais suariame visus laukus.

Daugiausia darbų atliekame technika

V. MEDEIKA,

kolūkiečio traktorininkas

Kasmet kolūkis turtėja, darbas tampa našus. Mechanizuotai mūsų kolūkyje nudaugina apie 70 procentų žemės ūkio darbų. Sėklai žemės ūkio darbų. Septynmečio pabaigoje su įvairiausiomis mašinomis atliksime beveik visus darbus.

Gera, kad technika perduota į kolūkiečių rankas.

Sugedus traktoriui ar kitiems nors kitiems mašinai, nebereikia stiekti Anykščių. Kolūkis turi remonto dirbtuves, kuriose pašalinami įvairiausi technikos gedimai. Klekvienu atveju čia galima sutaisyti gedimą. Dėl to aš sėkmingai dirbu su 1950 metų laidos traktoriu DT-54. Manau, kad jis išvers dar ne vieną sezoną.

Žmonės nebeieško lengvos duonos

Neseniai man teko vartinėti praeitų metų kolūkiečio valdybos posėdžių protokolus. Tena tik ir mirgėjo tokie žodžiai: nubausti, darbdienius nurašyti, sklype. Iš sumažinti... Iš tiesų daug tekdavo kovoti su neklaužadomis, tinginiais, visuomeninio turto grobstytojais. Nemėgdavo darbo, nugnydavo pasėlius kolūkiečiai P. Gogelis, Ant. Morkūnas, J. Lukoševičius. Su jais kalbėjome geru žodžiu, baudėme juos, bet jokios priemonės nepadėdavo. Tiksliai staugai pasikeitė. Kodėl? Ogi jie pamatė, kad nedirbsi — neturėsi. Paviliojo juos svaresnis darbdienis. Šiame kolūkyje be priekaištų darbuojasi kolūkiečiai laukuose.

Buvo įprasta: išvažiuo vyrukas į karinę tarnybą — pamiršk, kad jis

E. KOSTINAS,
kolūkiečio pirmininkas

čia gyvena. Sugrįžęs jis sukdavosi, kad tiksliai nereikėtų pasilikti gimtajame kolūkyje, ir įsitaisydavo kur nors mieste. Bet dabar to nebėra. Iš armijos atėjo dirbti traktorininkas F. Kaušpėdas, fermos vedėjas E. Kaušpėdas, lauko darbininkai Vyta. Morkūnas, Alf. Strazdas ir kiti. Nieko blogo jiems nepasakys: dirba vyrai iš peties ir iš širdies.

Matydami, kaip kas metai kolūkis turtėja, jo nariais panoro būti ir tie, kurie abejojo bendru darbu, ieškojo lengvesnės duonos. Per metus į kolūkį įstojo 10 šeimų. Visuomeninius laukus matome darbuojantis L. Vercinską, A. Tamulevičių ir kitus, neseniai atėjusius į kolūkiečių kolektyvą.

Kolūkiečių valdybos dė-

mesio centre visada stovi žmogus. Kai kolūkiečiai gerai dirba, tai jiems nieko negailima. Tiems, kurie keliai į gyvenvietę, kolūkis duoda automašinas, statybinius medžiagoms suvežti, išskiria pinigines pašalpas. Dėl to naujus namus jau pasistatė 8 kolūkiečiai. Gyvenvietėje randame St. Vaišvilos, Br. Gindrenos, St. Šemetos šeimas. Šiame naujus namus pradėjo statyti dar trys kolūkiečiai.

Kolūkiečių valdyba išskiria pašalpas nukentėjusiems nuo nelaimingų atsitikimų. Štai kolūketis St. Gužas, kas,

dirbdamas visuomeninį darbą, susižeidė ir tapo invalidu. Jam kolūkis kiekvienais metais skiria pašalpą. Taip pat kolūkis padeda kolūkiečiams įsigyti namų apyvokos daiktus, drabužius, paskolindamas jiems pinigų iš savišalpos kasos.

Pagerėjo kultūrinis gyvenimas. Kas antras kiemas turi radiją arba radijo tašką. 15 kolūkiečių važinėja nuosavais motociklais. Kolūkyje veikia kultūros namai, biblioteka. Šiame kolūkyje bus elektrifikuotas.

Kolūkiečiams nebereikia ieškoti lengvos duonos. Savo gimtajame kolūkyje jie sukurs turtingą gyvenimą.

Išauginsiu 160 bekono

Ona Selevičiūtė,
kiaulių šėrikė

Daug turėsime padirbėti mes, kiaulių šėrikės, vykdydamos septynmečio užduotis. Mūsų kolūkis šiemet įsipareigojo pagaminti kiekvienam 100 ha arimų po 36 centnerius kiaulienos. Si užduotis yra reali ir įvykdoma. Dar praėjusiais metais kolūkis pastatė tipinę kiaulidę, įrengė kiaulėms vasaros stovyklą. Šiuo metu prižiūriu 11 veislinių kiaulių, 36 pusbekonus ir 53 paršėlius. Kolūkis jau pardavė valstybei 50 mano išaugintų bekono. Mes įsitikinome, kad kiaulių fermos mechanizavimas ne tik palengvino mūsų,

kiaulių šėrikų, darbą, bet ir žymiai atpigino kiaulienos savikainą. Jei senose kiaulidėse dirbo 5 kiaulių šėrikės, tai dabar, įrengus naują kiaulidę vanden-tiekį, dirbame 2 šėrikės ir prižiūrime žymiai didesnę kiekį kiaulių. Pakabinamas kelias, vandentiekis palengvina mūsų darbą, leidžia geriau prižiūrėti kiaules. Todėl pusbekoniai per parą priauga po 600 gramų, o kiaulės, sveriančios 70 kg, per parą priauga net po kilogramą. Šiame išauginsiu 160 bekono. Tai bus mano kuklus indėlis į septynmečio plano vykdymą.

Įsipareigojimus įvykdysiu

JULĖ GAJŽAUSKAITE,
karvių melžėja

Septynmečio plane įrašyti pieno gamybos skaičiai iš mūsų, melžėjų, pareikalaus nemažai padirbėti prižiūrint visuomenines karves. Pagaminti po 320 centnerių pieno kiekvienam šimtui ha žemės naudmenų bus galima tik tada, kai iš kiekvienos karvės primelsime po 3.200 kg pieno. Lyginant su mano pasiektais darbo rezultatais praėjusiais metais, pieno gamyba per 5 metus turės padidėti dvigubai. Tačiau šis planas yra rea-

lus ir pilnai įvykdomas. Kolūkiečių valdyba sudarė palankias sąlygas mūsų darbui. Žymiai išplėsti daugiamečių žolių pasėlių plotai. Daugiau pasėta mišinių. Dabar karves rišame dobiluose. Per dieną karves pagirdau. Dabar iš kiekvienos karvės per dieną primelžiame po 9 litrus pieno. Savo prisiimtus įsipareigojimus — primelžti šiemet iš kiekvienos karvės po 2000 kg pieno — įvykdysiu.

Septynmyliais žingsniais

Vyt. MORKONAS

II laukininkystės brigados kolūketis

Kai visuotiniame narių susirinkime buvo svarstomas kolūkiečio septynmečio planas, dauguma kolūkiečių davė visą eilę konkrečių pasiūlymų, įnešė pataisų ir, išanalizavę turimas galimybes, įsipareigojo septynmečio užduotis įvykdyti per 5 metus. Tikrai iš širdies dirba mūsų kolūkiečiai. Paimkime kad ir pavasario sėjos darbus. Mes pirmieji rajone įvykdėme sėją. Vešliai sužaliavo vasarą, iš žemės kalasi žali kukurūzų kvadratai. Seimininkiską kolūkiečių pažūrą į darbą rodo ir tas, kad dabar žiūrima ne

tik į atlikto darbo kiekį, bet, svarbiausia, į kokybę. Mes lenktyniaujame su pirmąja laukininkystės brigada. Pavasario sėjos metu mes pirmavome. Neatsiliksim ir pasėlių priežiūros darbuose. Šiame mes įsipareigojome išauginti pusantro centnerio grūdų daugiau iš kiekvieno ha, negu pernai. Ir toks derlingumas bus pasiektas. Aš įsipareigojau šiemet išdirbti 300 darbdienų. Septynmečio plane numatytą užduotį įvykdyti mas pirmą laiką pakels kolūkiečio ekonomiką, užtikrins pasiturintį gyvenimą visiems kolūkiečiams.

Septynmečio planas įpareigoja mus žymiai pakelti žemės ūkio kultūrų derlingumą, užtikrinti svarų darbdienį visiems kolūkiečiams.

Jeigu prieš 3—4 metus mūsų kolūkis buvo vienas iš atsilikusiųjų rajone, tai dabar gamybiniai rodikliai siekia vidutinių rajono kolūkių rodiklius.

Siais metais pavasario sėją baigėme mėnesiu anksčiau, negu praėjusiais metais. Gražiai sužaliavo vasarą. VIŠŲ GRŪDINIŲ KULTŪRŲ PASĖLIŲ PLOTUS SUKĖJOME, NES PERNAI DARYTI BANDYMAI PARODĖ, KAD PASĖLIŲ AKĖJIMAS PAKELIA GRŪDINIŲ KULTŪRŲ DERLINGUMĄ PO 1,5 CENTNERIO GRŪDŲ IS KIEKVIENO HA.

Mūsų kolūkiečiai nariai įsipareigojo septynmečio plano užduotis įvykdyti per penkerius metus. Ypatingai didelį dėmesį kreipiame visuomeninės gyvulininkystės išvystymui. Septynmečio pabaigoje kiekvienam 100 ha žemės naudmenų laikysime po 18—20 karvių. Dabar ypač didelį dėmesį kreipiame kiaulių ūkiui sparčiai išvystyti. Jeigu prieš 3—4 metus kolūkyje buvo gaminama po 5—6 centnerius kiaulienos 100 ha arimų, tai jau šiemet esame pagaminę po 8 centnerius kiaulienos, o metų pabaigoje pagaminsime jos po 36 centnerius 100 ha arimų. Kiaulienos gamybos vystymui didelę reikšmę turi stiprios pašarų bazės sudary-

mas. PRAEITAIŠ METAIS MES PABANDĖME 5 HA BULVIŲ PASĖLIŲ SUKULTYVUOTI TRAKTORINIŲ KULTIVATORIŲ. PO KULTIVATORIAUS KABINOMĖ AKĖČIAS. NUIMANT DERLIŲ PASIRODĖ, KAD SIAME PLOTE GAUTA 45 CENTNERIAIS BULVIŲ IS HA DAUGIAU, NEGU KITUOSE PLOTUOSE. Šiame bulvių pasėlių tarpueilius purensime tik mechanizuotu būdu.

Šiuo metu ypatingai didelį dėmesį skiriame pasėlių priežiūrai. ŠIAIS METAIS PIRMA KARTĄ ĮDIEGEME PIKTOLIŲ NAIKINIMĄ PASĖLIUOSE CHEMIKALAIS.

Praktika parodė, kad kukurūzai iš tiesų yra pagrindas didinant pieno ir mėsos gamybą. Ne-teisinga yra nuomonė, kad kukurūzai mūsų sąlygomis neauga. Dar 1955 metais 4 ha plose gavome po 600 centnerių žaliosios masės iš kiekvieno ha. Kukurūzai duos gausų derlių tada, kai jų priežiūrai bus skiriamas reikiamas dėmesys, kai kiekvienas kolūkiečio narys rūpinsis stipria pašarų baze gyvuliams žiemai.

Pas mus yra sudaryta kukurūzų auginimo grandis, kurios nariai yra supažindinti su šios kultūros auginimo agrotechnika.

Mūsų kolūkiečiai nariai yra pasiryžę sėkmingai įvykdyti septynmečio keliamus uždavinius per penkerius metus.

DIDINKIME PIENO GAMYBĄ

Ganyklinis laikotarpis — pats reikšmingiausias laikotarpis pieno gamybai didinti. Vasarą galvijai minta žalia žolė, kas žymiai atpigina pieno savikainą.

Iki gegužės mėn. 20 d. rajono kolūkiai 100 ha žemės naudmenų pagamino po 41,7 cnt pieno. Palyginus su praeitais metais, pieno gamyba padidėjo 42 proc.

Gerų rezultatų pasiekė „Anykščių šilelio“ kolūkio fermų darbuotojai, 100 ha žemės naudmenų pagaminę 105,5 cnt pieno, „Draugystės“ — 81,5 cnt, „Svyturio“ — 67,3 cnt. Neblogų rezultatų pieno gamyboje pasiekė „Pergalės“, „Lenino keliu“, „Zalgirio“ ir kitų kolūkių fermų darbuotojai. Tokie rezultatai čia buvo pasiekti todėl, kad karvės gerai buvo šeriamos žiemos laikotarpiu. Tačiau „Aušros“, „Tarybų Lietuvos“, Puškino vardo, Zdanovo vardo kolūkiai pieno gamyboje atsilieka. Čia pieno primelžimas iš karvės prieš išleidžiant gyvulius į ganyklas, tesiekė vos 2—3 litrus per parą. Tas pats kartojasi ir dabar, nors sąlygos pasikeitė. Tuose kolūkiuose išskirtos blogos ganyklos, karvės retai girdomos, mažai gauna koncentruotų pašarų.

Rajono kolūkiai 100 ha žemės naudmenų išpareigojo šiais metais pagaminti 210 cnt pieno, o iš kiekvienos karvės jo primelžti po 2400 litrų. Kolūkiai, ku-

rių rūpinasi gyvulių banda, prisiimtus socialistinius išpareigojimus įvykdys. Tačiau nežinia, kaip galvoja socialistinius išpareigojimus įvykdyti „Tarybų Lietuvos“ kolūkio valdyba, fermų darbuotojai, jeigu 100 ha žemės naudmenų išpareigojo pagaminti po 187 cnt pieno, o gegužės mėn. 20 d. jo buvo pagaminta tik 19,3 cnt. Vidutiniškai iš karvės nuo metų pradžios čia gauta po 279 kg pieno. Atsilikimo priežastis ta, kad iš 59 karvių melžiamos tik 42, o kitos laikomos „vietoje bulių“. Kolūkio valdyba, fermų darbuotojai nesirūpina karvių bandos gerinimu, nors sąlygos ir yra. Kolūkyje 22 kolūkiečių šeimos turi po 2 karves, kas prieštarauja artelės įstatams. Kolūkis galėtų neproduktyvias karves parduoti, o iš kolūkiečių supirkti produktyvias.

„Aušros“ kolūkio karvių melžėjos skundžiasi, kad nedaugėja pienas. Nedaugėja todėl, kad kolūkyje labai blogai išnaudojamos ganyklos. Dobilų nedaug, pievos blogos, o be to, tos pačiose ganyklose kolūkiečiai gano savo asmeninius gyvulius. Kolūkio valdyba žino, kad dobilų ir pievų nepakanka, o iš anksto nepagalvoja, kuo šers karves vasaros metu. Reikėjo pasėti daugiau vienmečių žolių žaliajam pašarui, o pasėta tik 6 ha.

Nedaug vienmečių žolių pasėjo „Tarybinės

žemės“ (5 ha), Zdanovo vardo (20 ha), „Tarybinio artojo“ kolūkiai. Šie kolūkiai turėjo pasiekti Mičiurino vardo, „Zalgirio“, „Pergalės“, „Laisvo artojo“ kolūkių pavyzdžiu, kurie, turėdami didelius plotus ganyklų ir dobilų, pasėjo po 80—240 ha vienmečių žolių. Papildomai šerti karves žaliais pašarais — svarbi priemonė pieno gamybai didinti.

Pieno išmilžiais labiausiai turi rūpintis melžėjos ir kerdžiai. Sumanūs ir darbštūs gyvulininkystės darbuotojai daug padeda didinant pieno gamybą. Vasaros metu gyvulius reikia taip pat rūpestingai prižiūrėti. Dažnai karvės girdomos 1—2 kartus, o reikėtų, ypač šiltomis dienomis, girdyti 3—4 kartus per dieną švari vandeniu.

Socialistiniams išpareigojimams įvykdyti

Darbšti senutė

„Kelią į komunizmą“ kolūkio II-je brigadoje visi žino senutę Emą Baliukienę. Jai jau 70 metų. Daug per savo gyvenimą patyrė moterėlė. Matė ji ir šilto, ir šalto. Nors Baliukienė jau ir sena, bet kiekvienais metais ji išdirba daugiau kaip 100 darbdienų. Senutė dar vikri ir linksma. Baliukienė yra pavyzdys visiems kolūkiečiams.

G. BERNOTAS

pieno gamyboje lemiamą reikšmę turi karvių skaičius. Įsipareigota 100 ha žemės naudmenų turėti po 9 karves.

Siuo metu rajono kolūkiuose 100 ha žemės naudmenų tenka 7 karvės. Nuo metų pradžios karvių skaičius padidėjo 76. Iš telyčių į karves pervesta 60. Tai labai mažas skaičius. „Jaunosios gvardijos“, M. Melnikaitės vardo, Petro Cvirkos vardo, Zdanovo vardo, „Ateities“ kolūkiuose karvių skaičius nuo metų pradžios nė kiek nepadidėjo. Tik 1—2 karvėmis padidino savo bandas „Aušros“, „Laisvo artojo“, „Skiemonių“ kolūkiai.

Kuo galima pateisinti „Diktatų“ kolūkio valdybą, fermų darbuotojus, jei iš 22 kergtų telyčių yra veršingos tik 9. Tas faktas rodo, kad kolūkyje mažai skiriama

dėmesio karvių bandai padidinti.

Kolūkių valdybos, žemės ūkio specialistai, fermų vedėjai privalo dėti visas pastangas karvių skaičiaus didinimui, jų produktyvumo kėlimui. Reikia atsiminti, kad ganiavos laikotarpis pats palankiausias pieno gamybai. Dažnai kolūkiai perdėta daug pieno suvartoja vidiniams ūkio reikams, neveda tikslios pieno apskaitos, jo riebumo kontrolės. Su šiais reiškiniais reikia griežčiausiai kovoti.

Išvystykime socialistinį lenktyniavimą tarp kolūkių, gyvulininkystės fermų darbuotojų, dėkime pastangas tam, kad vasaros laikotarpiu pagamintume ir pristatytume valstybei kuo daugiau pieno.

St. Krikštanas
Rajono žemės ūkio
inspekcijos viršininkas

J. POSLYS
„Anykščių“ plytinės darbininkas

Kolūkio laiškanešė

Krepšiu didžiausiu nešina,
Ji skuba prie kiekvieno namo.
Veide lengvutė šypsena,
O akys didelės ir ramios.

Visur ji laukiamas svetys,
Visi mielai jai „labas“ beria,
Nes džiaugsmo daugel išbarstys
Didžiulį krepšį atidarius.

Visur ji nuskuba laiku, —
Juk reikia džiaugsmą atiduoti,
Ar bus birželis toks jaukus,
Ar su speigais baltasis gruodis.

Už tai pradėjo ją vadinti
Vieni „dukra“, kiti „laimužė“.
Nuo tokių žodžių jos širdy
Plevėna šilima gegužio.

Kolūkiečiai — Dailininkų sąjungos nariai

LATVIJOS TSR. Puiklas vazas, vazonėlius, puodukus iš baltojo molio gamina Preilos rajono Mičiurino vardo kolūkio kolūkiečiai. Tie keraminiai dirbiniai pasižymi grožiu ir patvarumu. Kolūkio valdyba sudaro visas sąlygas liaudies meistrų darbui.

Menininkų butuose galima pamatyti daugybę Pagyrimo lapų ir raštų, aukso, sidabro ir bronzos medalių, gautų Paryžiaus, Berlyno, Zenevos ir kitose parodose.

Keletas geriausių keramikų — Mičiurino vardo kolūkio kolūkiečių yra Latvijos Dailininkų sąjungos nariai.

Nuotraukoje: Latvijos TSR nusipelnęs meno veikėjas P. Viclanas moko keramikos meno savo dukterį Juliją.

S. Danilovo (TASS) nuotr.

TAI NIEKUOMET DAUGIAU NETURI PASIKARTOTI!

Daugiatūkstantinis mitingas Kauno IX forte, skirtas fašizmo aukoms atminti

Tūkstančiai Kauno miesto gyventojų, gausios darbo žmonių delegacijos iš visos Tarybų Lietuvos susirinko gegužės 30 d. prie Kauno IX forte, kuriame hitlerinės okupacijos metais buvo viena didžiausių Pabaltijyje mirties stovyklų. Čia įvyko mitingas, skirtas fašistinio teroro au-

ky atminimui pagerbti.

...16 valanda. Į tribūną pakyla Lietuvos Komunistų partijos ir respublikos vyriausybės vadovai, Kauno miesto partiniai ir tarybiniai darbuotojai, buvę IX forte kaliniai.

Trumpa įžangine kalba mitingą atidarė Lietuvos KP Kauno miesto komite-

to pirmininkas sekretorius drg. J. MIKALAUSKAS. Jam pasiūlius, susirinkusieji pagerbė žuvusiųjų atminimą tylos minutė.

Į mitingo dalyvius krepšiai Lietuvos KP CK pirmininkas sekretorius drg. A. SNIČKUS.

— Iš mūsų atminties niekuomet neišdils kruvinos piktadarybės, — sako drg. Sničkus, — kurias Didžiojo Tėvynės karo metais IX forte įvykdė vokiškieji fašistai. Anomis sunkiomis Lietuvai dienomis kruvinieji fašistiniai būdai čia sušaudė ir sudegino daugiau kaip 70 tūkstančių gyventojų ir dešimt tūkstančių tarybinių karo belaisvių. Mūsų liaudies vi-

Kauno IX fortą „mirties fortu“.

Drg. Sničkus pažymi, kad vokiškieji fašistai gausiai sušaudė Lietuvos žemę nekaltų žmonių krauju. Nustatyta, kad Tarybų Lietuvos teritorijoje jie nužudė apie 700 tūkstančių taikių tarybinių piliečių bei karo belaisvių. Dėl šios priežasties gyventojų skaičius Lietuvoje iki šiol nepasiekė prieškarinio lygio.

— Mes paskirsime visas jėgas, — baigdamas pasakė drg. Sničkus, — kovai už tai, kad niekuomet nepasikartotų karo baisumai, kad mūsų liaudis galėtų ramiai dirbti savo kilnų kūrybinį darbą kovoję už komunizmo pergalę.

Mitinge kalbėjo Kauno „Limos“ fabriko darbininkas, buvęs IX fortio kalnys, drg. P. CERKAS. Jis papasakojo savo atsiminimus apie hitlerinį bu-

delių IX forte įvykdytus žvėriškus.

Profesorius A. PURČNAS savo kalboje pažymėjo, kad nuo hitlerinio fašistų ir jų pakalikų — buržuazinių nacionalistų žuvusiųjų tarybinių piliečių atminimas įpareigoja visą mūsų liaudį kovoti už tai, kad niekuomet nebeatgytų fašizmas, kovoti už branduolinio ginklo bandymų nutraukimą visiems laikams, už visuotinį nusišlavimą ir visų klausimų tarp valstybių ir tautų sprendimą taikaus susitarimo būdu.

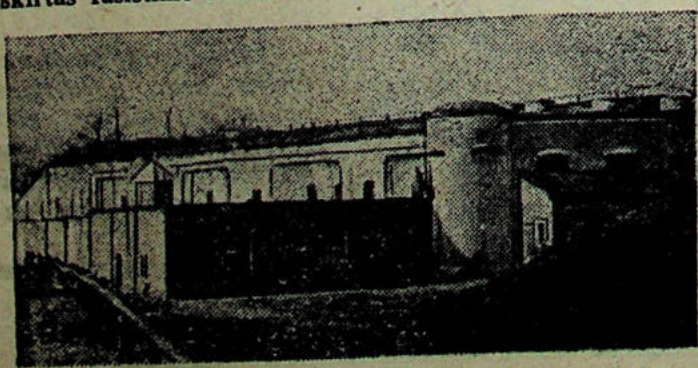
Iš Vilniaus atvykusių Tarybinės Armijos karių vardu kalbėjo drg. N. SUMSKICH. Kalbėjęs komjaunimo Kauno miesto komiteto sekretorius drg. V. LEVICKAS pasakė, kad Kauno jaunimas niekuomet nepamirš pralieto nekaltų žmonių kraujo ir tvirtai budės taikioje komunistinėje statyboje.

Lietuvos Liaudies ūkio

tarybos pirmininko pavaduotojas drg. E. BILEVIČIUS pažymėjo, jog IX fortas buvo buržuazinių Lietuvos vadelių panaudotas kaip kovotojų už liaudies laimę kalėjimo vieta. O vokiškieji fašistai paverė jį dešimčių tūkstančių tarybinių žmonių mirties stovykla. Tegul šis laukas, pasakė drg. Bilevičius, šio IX forte sienos tampa paminklu tiems tūkstančiams žuvusiųjų už mūsų Tėvynės laisvę ir nepriklausomybę kovotojų, dešimtiesiems tūkstančių fašistinio teroro kankinių. Teprimena ši vieta mūsų žmonėms, kad už liaudies laimę reikia drąsiai kovoti, narsiai nugalėti bet kuriuos sunkumus!

Rusėlai pasmerkė hitlerinį fašistų ir lietuviškųjų buržuazinių nacionalistų piktadarybes mitinge kalbėjęs Lietuvos liaudies poetas drg. T. TILVYTIS.

(Nukelta 1 d. 4 psl.)

Taip atrodo šandien Kauno IX fortas.

Agrohomio PATARIMAI

Kas bulves akėja, tas gerą derlių gauna

Bulvių pasėlių priežiūros darbus galima suskirstyti į du periodus: pirmąjį — nuo bulvių sodinimo iki pilno sudygimo ir antrąjį — nuo sudygimo iki to laiko, kai bulvienojai pilnai uždengia vagas.

Pirmame periode svarbiausi bulvių pasėlių priežiūros darbai yra daugkartinis jų akėjimas. Normaliai bulvės pradeda dygti praėjus 20–27 dienoms po sodinimo, o piktžolės sudygsta po 5–7 dienų. Jeigu iki bulvių sudygimo nekovoja su piktžolėmis, jos nenaikina.

mos, tai vėliau, kai jos suauga ir sutvirtėja, sunaikinti pavyksta sunkiai ir tik dalinai. Suaugusios piktžolės sunaudoja daug maisto medžiagų, stelbia bulves nuo šviesos ir šilumos.

Bulvių pasėlių akėjimas iki jų sudygimo ir sudygus yra patikima priemonė piktžolėms naikinti ir tuo pačiu bulvių derlingumui didinti. Kiek ši priemonė efektinga, rodo Elmininkų bandymų stoties 1958 metų bandymų duomenys.

Pasėliai buvo akėjami vidutinio sunkumo žig-

zag akėčiomis. Akėta dviemisi eilėmis. Laike vegetacijos bulvės buvo 2 kartus apkaustos.

Duomenys parodė, kad, didinant akėjimų skaičių, bulvių derlius žymiai didėja. Nuakėjus 2 kartus bulvių pasėlių, gumbų derlius padidėjo 36,2 cnt iš ha, arba 31,5 proc., o nuakėjus 3 kartus — 53,6 cnt iš ha, arba 48,3 proc. lyginant su variantu, kur akėjimas atliktas tik vieną kartą tuojau po sodinimo.

Bulvių pasėlių akėjimas, atliktas praėjus 10 dienų po sodinimo, gumbų derlių padidino 17,4 cnt iš hektaro.

Akėdami bulves ne tik apvalome dirvas nuo piktžolių ir visą laiką palaikome purią dirvą, bet sunaikiname dirvos paviršiuje susidariusią plutą, į dirvą įleidžiame daugiau oro, ko pasėkoje bulvės greičiau ir vienodžiau sudygsta. Nuakėtoje dirvoje pagyvėja mikroorganizmų veikla.

J. MIKALAJONAS
Elmininkų bandymų stoties mokslinis bendradarbis

J. Petniūnas

Išplėsti bulvių pasėlių plotai

Cerniachovskio vardo kolūkio II brigados žemdirbiai, siekdami pirmą laiką įvykdyti septynmečio užduotis kiaušienos gamyboje, šiais metais išplėtė bulvių pasėlių plotus iki 20 ha, kas užtikrins pakankamą kiekį maistingo pašaro kiaulėms.

Visas bulvėmis apsodintas plotas patįs duodant 1 ha po 200 kg mineralinių ir 20 tonų organinių trąšų.

Kolūkiečiams beliko bulvių pasėlius prižiūrėti: supurenti tarpueilius, apkausti. Kad neįsigaltų piktžolės, bulvėmis užsodinti plotai akėjami.

TAI NIEKUOMET DAUGIAU NETURI PASIKARTOTI!

(Atkelta iš 3 psl.)

Mitingas pasibaigė. Jo dalyviai gieda „Internacionalą“. Po to jie, gedulo maršo garsams aidint, eina į lauką, kuriame buvo užkasami sušaudytieji. Vyriausybės nariai ir darbo žmonių delegacijos padėjo vainikus prie paminklinio akmens, kurio vietoje bus pastatytas paminklas fašistinio teroro aukoms.

Prie paminklinio akmens kalbą pasakė Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas drg. J. PALECKIS. Tegul šis akmuo, pasakė drg. Paleckis, primena apie kruvinąjo fašizmo aukas, tegul kelia neapykantą bet kokiems reakcijos pasireiškimams, tegul skatina kovą už pažangą, už šviesią žmonijos ateitį, už tautų draugystę ir proletarinio internacionalizmo idėjas, už komunizmą.

Po to mitingo dalyviai apžiūrėjo forte įrengtą muziejų. Jo stenduose parodoma, kaip buržuazijos valdymo metais čia buvo kankinami politikalniai ir

Darbo žmonės padeda vainikus Kauno IX forte prie akmens, kur bus pastatytas paminklas fašistinio teroro aukoms.

kaip hitlerinės okupacijos laikotarpiu buvo masiškai žudomi lietuviai, rusai, žydai, lenkai, o taip pat antifašistai, kuriuos hitleriniai budellai suvežė čia iš Prancūzijos, Olandijos, Čekoslovakijos ir kitų Europos kraštų.

Darbo žmonių atstovų mitingas įvyko taip pat Kauno VI forte, kur buvo

nukankinta ir nužudyta 35 tūkstančiai tarybinių karo belaisvių. Čia prie paminklo žuvusiems kalbas pasakė drg. drg. K. PREIKŠAS, J. MACIJASKAS, E. GASIONIENE ir N. LOGUNOVAS. Respublikos vyriausybės nariai ir darbo žmonių atstovai padėjo prie paminklo vainikus ir gyvų gėlių puokštes. (ELTA)

ZAPOROŽES SRITIS.

Michailovo rajono „Lenino tiesos“ kolūkis kas metai vykdo didžiulę statybą. Šiais metais čia bus pastatytos trys karvidės, dvi kiaulidės, mechaninė dirbtuvė.

Nuotraukoje: statybininkas A. Popovas kiaulidės statyboje.

Sportas

Kaimo jaunimo spartakiada

Dvi dienas Anykščiūose vyko „Nemuno“ lengvosios atletikos varžybos, kuriose dalyvavo geriausi sportininkai iš 8 mūsų rajono kolūkių.

Varžybos prasideda 100 m užbėgimu vyrams. Greičiausiai šį nuotolį įveikė Urbonas („Atletikos“ kolūkis). Jo laikas — 12,6 sek. Moterų grupėje nugalėjo Serapinaitė („Pergalės“ kolūkis).

Gana neblogą išpūdį paliko vyrų 400 m užbėgimas. Šioje rungtyje dalyvavo ir daugkartinis rajono čempionas J. Dilys, atstovavęs „Svyturio“ kolūkiui. Kaip ir buvo tikėtasi, Dilys distanciją užbaigė geru rezultatu (57,05 sek.). Dar vieną pirmąją vietą „Svyturio“ kolūkiui jis iškovojo šuoliuose į tolį (5,36 m). Iš vidutinių nuotolių bėgikų geriausiai pasirodė Šermukšnis (Statybos-montavimo alksitelė). 1500 m distanciją jis nubėgo per 4 min. 38,8 sek.

„Skiemonių“ kolūkio atstovė B. Mamėnas nusivėdė diską 32 m. Jis taip pat

nugalėjo rutulio stumtme. Moterų grupėje rutulio stumime pirmąją-antrąją vietą pasidalino Avižaitė („Tarybinės žemės“ kolūkis) ir Račiūtė („Už taiką“ kolūkis). P. Cvirkos vardo kolūkio atstovas Strazdas į aukštį iššoko 1,55 m ir trišuoliu nušoko 11,38 m.

Antrąją varžybų dieną dėmesio centre buvo 5000 m užbėgimas vyrams. Atkakliausia kova vyko tarp „Atletikos“ kolūkio atstovo Slapšio ir „Svyturio“ kolūkio atstovo J. Pajarsko, 3 km abu bėgikai prabėga vienodu laiku. Tik vėliau išryškėjo Pajarsko pranašumas. Jis distanciją užbaigia pirmuoju. 10 km sportiniame ėjime nugalėjo individualiai dalyvavęs A. Reisas. Jis 10 km nuėjo per 56,58 min.

Komandiniai pirmąją vietą iškovojo „Skiemonių“, antrąją — „Pergalės“ ir trečią — „Tarybinės žemės“ kolūkių sportininkai. Varžybų nugalėtojai buvo apdovanoti Pagyrimo raštais ir žetonais.

J. LAUKYS

Darbininkų ir kolūkiečių varžybos

Burbiškyje įvyko „Anykščių“ plytinės darbininkų ir „Pergalės“ kolūkio kolūkiečių draugiškos tinklinio varžybos. Pergaliečių vyrų komanda susitikimą laimėjo rezultatu 2:0, o moterų — 2:1.

St. Žaslas

Metrikacijos BIURE

Anykščių metrikacijos biuras gavo pareiškimus sekančioms santuokoms registruoti:

1. Juodelio Kazio, Kazio s., gyv. Anykščių rajone, Koldūniškio kaime, su Tumulevičiūte Ona, Juozo d., gyv. Utenos rajone, Kilevos kaime.

2. Vaitekūno Juozo, Aniceto s., gyv. Anykščių rajone, Sintautų kaime, su Vitkūnaite Janina, Aniceto d., gyv. Kavarsko rajone, Kurklių miestelyje.

3. Kučio Balio, Juozo s., gyv. Anykščių rajone, Kuniškių kaime, su Pipiraitė Brone, Kazimiero d., gyv. Anykščių rajone, Slavėnų kaime.

4. Kaminsko Fiodoro, Mykolo s., gyv. Anykščių rajone, Miškininkų kaime, su Sačniovaite Nastasija, Mykolo d., gyv. Anykščiūose, Pionierių aikštėje.

5. Miškinio Kazio, Juozapo s., gyv. Anykščių rajone, Kapčiuškių kaime, su Žvirblyte Euge nija, Jurgio d., gyv. Anykščių rajone, Debeikių miestelyje.

6. Macijausko Vlodo, Antano s., gyv. Anykščiūose, Silelio g-vėje, su Bagdzevičiūte Emilija, Juozo d., gyv. Anykščių rajone, Šeimininkų kaime.

7. Leščiausko Prano, Nikodemo s., gyv. Anykščių rajone, Rubikių kaime, su Košaitė Birute, gyv. Skaudvilės rajone, Bardžių kaime.

Santuokos bus registruojamos birželio mėn. 28 d.

Agitatorių pasitarimas-seminaras

Net septynių aplinkinių kolūkių agitatoriai, komjaunimo ir partinių organizacijų atstovai, aktyvistai antradienį susirinko į Skiemonių kultūros namų salę. Čia įvyko agitatorių seminaras agitacinio-masinio darbo pagerinimo klausimais. Kolūkių agitatoriai pasidalino darbo patirtimi, pateikė eilę pasiūlymų agitaciniam darbui pagerinti ir plačiau išvystyti kolūkiečių tarpe. Partijos rajono komiteto lektoriai seminaro dalyviams perskaitė keletą paskaitų ateistinėmis, tarptautinėmis ir kitomis temomis.

Z. Petraitis

MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Kad taip jau derėta...“

Taip pavadintoje žinutėje, kuri buvo išspausdinta „Kolektyvinio darbo“ 38 (1021) numeryje, buvo rašyta, kad MMS traktorininkai nesisukubina vykti į J. Bičiūno vardo kolūki, kuriame turi įdirbti žemę linams.

Anykščių MMS direktorius drg. Perevičius redakcijai pranešė, kad žinutėje išdėstyti faktai pasitvirtino. Traktorininkai žemę linams paruošė.

Redaktorius
Z. VALIAUSKAS